

Nu skal det så siges, at i slutningen af min tid som arbejdsgiver blev bøvlet væsentlig mindre, fordi banker og sparekasser faktisk fandt ud af et system, hvor man bare kunne ringe og sige, at den og den har haft så og så mange timer, så ordnede de sådan set både feriepenge, ATP og alt det dér. Men der var ca. 10 år, hvor det var umuligt at få hjælp til den slags ting. Det er nemmere i dag, det skal siges.

Nu har vi også lidt landbrug, og selv om også det meste af jorden er forpagtet ud, får vi jo skemaer, skemaer i læssevis om grønne marker, dyreenheder, sprøjte- og gødningsplaner, øremærkning af får, af kreaturer – det skal skrives i skemaer. Hvis der er et får eller en ko, der taber den gule øremærkning, skal de indfanges og have nyt øremærke i. Det kan ikke vente til om vinteren. Det skal i nye skemaer, for hvis kontrollen skulle komme, så smutter det hele.

Så vil jeg også lige nævne, at hver gang vores kære miljøminister og andre ministre vedtager et eller andet, de kalder grønne afgifter, som selvfølgelig bare er en ny skat, så afstedkommer det nye skemaer, nye beregninger for erhvervslevet.

Så er jeg nødt til at trække en gammel travet, en gammel Fremskridtstravet frem af stalden, for den er der ikke andre der har brugt – godt nok går vi ind for genbrug, men nu er den altså ny i denne debat – og det er zonelovstravet.

Jeg sidder selv i Naturklagenævnet, og jeg har siddet i kommunalbestyrelsen i 15 år, inden jeg kom herind, og lige sådan i Amtsrådet. Det er en pestilens, at vi har denne zonelov. Det, vi mangler i Danmark, er små iværksættere, som i løbet af 10, 20, 30, 40 år kan blive til en Danfoss, en Grundfos, en B&O, osv.

Men det, der er sagen, er jo, at de skal have en kapital at starte på. De starter ofte i små, nedlagte landejendomme, f.eks. en tømrer eller smed eller måske en mekaniker; så går det godt, og så skal de udvide. Så siger amterne nej, og så skal de til at regne ud: Kan det gå at flytte til erhvervsområdet i storbyen? Og ofte kan det ikke; de kan ikke låne penge, og de tør heller ikke selv sætte deres familie i den økonomiske situation. Derfor vælger de enten at lukke butikken eller i hvert fald at lade være med at udvide.

Nu sidder jeg også i Naturklagenævnet, og mange tror nok, at problemet er ret beskedent. Det er det ikke. Jeg vil vurdere, at vi som minimum har 20 sager i Naturklagenævnet om måneden, og det er altså kun de sager, som går hele bøvlet igennem med kommune, amt og så

helt op til Naturklagenævnet. Og de får nej stort set alle sammen.

Vi har to højesteretsdommere, der sidder i Naturklagenævnet, og begrundelsen fra flertallets side er – det skal lige siges, at Venstres og De Konservatives medlemmer altid siger ja sammen med mig og Centrum-Demokraterne – men o.k., vi har et flertal, der konstant siger nej. Højesteretsdommernes begrundelse er: Jamen det er retspraksis. Det er et flertal i Folketinget, der siger: Vi vil ikke have det bøvl ude på landet med små erhvervsdrivende. De skal ind i industrien. Det er ordvalget, og jeg kunne fremvise hundreder af disse afgørelser bare inden for dette år. Det er et problem, der er meget større, end man tror.

Det forslag om motiveret dagsorden, der blev læst op, støtter vi selvfølgelig også. Men jeg vil næsten æde min gamle hat – ja, jeg tror faktisk ikke, jeg har sådan en, men så en blyant – på, at vi kan tage nøjagtig samme debat om 3 år, og så er der faktisk ikke sket noget.

Det er egentlig ikke for at klandre den nuværende regering, for godt nok svinger hr. Hovmand sig vældigt meget op, men meget af det bøvl, vi snakker om, det er rent faktisk skabt under V og K. Det er nøjagtig det samme. Der er kun én ting at gøre, og det er, at vi alle sammen tager hinanden i hånden og siger, at hvis vi vil skabe nogle arbejdspladser, må vi stå sammen, og så væk med noget af bøvlet. Det er klart, at vi skal have bøvlet væk, for ellers begynder folk jo at snyde. Der skal være et vist system i tingene.

Så har jeg selvfølgelig også lidt avisudklip med. Det her er fra Erhvervsbladet den 2. april 1997, og der står:

»Mens der satses på iværksættere og nyudvikling, bliver tusinder af små overskudsgivende virksomheder i disse og de kommende år lukket på grund af ejernes alder med et katastrofalt tab af arbejdspladser til følge.«

Og så er der sådan en stor artikel om, at mange virksomheder lukker, selv om de giver overskud, fordi der ingen ny generation er til at tage over. Deres børn er blevet læger og præster, og hvad pokker nu de er blevet. De vil i hvert fald ikke ud og være virksomhedsledere.

Så står jeg også med en artikel her, og der står noget, som jeg gerne vil have enten erhvervsministeren eller vores statsminister til at svare på. Det må være fra en eller anden undersøgelse, der er foretaget. Der står, at to ud af tre virksomheder mener, at embedsmændene forhindrer politikerne i at lette byrderne, fordi